

MB.
142.791

Fabó Kinga
A fiú

Országos Széchenyi Könyvtár

Fabó Kinga

A FÜL

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Fabó Kinga
A FÜL

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Budapest, 1992

A szerző az MHB Művészeti Alapítványának ösztöndíjában
részesült

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

MB 142.791

22.028

1993

© Fabó Kinga, 1992

Tartalom

Baleset	6
Absztraktumok	7
Poison	8
A barátnő	9
Kis drágáim	10
Hétköznapiak	11
A fül	12
Divat; divatok; mindegy	13
Őszinte női rosszindulattal	14
Női monológok divatja sok	15
Egy Joyce Carol Oates átírat	16
Nyelvlecke; kétfelől	17
Kingák, Kingák kora	18
Böhm Bácsi, az ellenőr	20
Együtt	21
Elmegy és visszajön	22
Hősöm prózában	23
Hősöm versben	24
Évforduló	25
Között	26
Hívják a folytonosságok	27
Kedd, szerda, péntek, szombat	28
Vasárnap	29
Egérke	30
Nőji Nárcisz	31
Olcsó és nem ráz	32
Folytatásos szépasszony	33
A ruha és a testek	35
Tíz év szabadidő	37

Baleset

Szoros gyepelő és szűkmenet.
Egykedvű arc. Kemény,
kérlelhetetlen kéz. Rövid-
vágta. Könnyed
ostorcsapás. Az arcon semmi vér.

Semmi látvány, pompa vagy cicoma.
Semmi komolykodás. Semmi nyom.
Semmi súly. Könnyed,
gyors lefutású láb.
De egy-egy szó elszabadul.

Egy-egy sörét a bőr alá
fúródik. Szúr. Alattomos
kis élvezet.
Lassan öló méreg.
Felőröl. Vagy felrobban,

mielőtt célt érne.
Nagyot pukkan. Meg se
mukkansz. Vagy szörnyet halsz,
vagy megtanulod kezelni.
Meleged van?

Hideg zuhany. Lötyög rajtad?
Vagy túl szoros?
Nem, ez pont jó. Egy rím itt-ott
váratlan ajándék.
Hisz ez csak játék, nem komoly.

Absztraktumok

Valami megromlott köztünk.
Valami, ami nem is volt.
De ilyen alattomosan?
Amikor én ott se voltam?

Ugyanúgy. Mindig ugyanúgy
történik. Ő jó, ő nem ejt
sebeket. A másik ő? Saját
fényétől didereg.

Gonosz, gótikus csipkenyak. Csúnya
póz, előrelátó meztelenség.
Meddő nő. Milyen banális!
Egyszerre túl sok és túl kevés.

Kis absztraktumok! Én képeztelek
benneteket. Nem túl vidám egy
ilyen képzés. Olyan ez, mint egy
nagy-nagy túlzás. Mint a szerelem.

Az a két gyerek, akit nem nekem --
az nagyon mélyen érintett. Persze,
nem mutattam. Jobb híján a szép nő
szerepébe éltem bele magam.

Poison

Én nem tudom, mi ez, de nagyon rossz-
indulatú. Biztosan nő tartozik hozzá. Meg
valami nevetésféle.

Járatom magamon a várost egyfolytában:
körbeforgatom szépségem.
Az ám! Sok kicsi kulcs. Tekintet nem

veszhet kárba. És a válasz?
Egy gúnykacaj.
Szorít a váza.

Arcvonásaim most még a legjobb
indulattal sem mondhatók szépnek.
És ő? A lány? Divatos illata

Poison. Nekem: erős méreg.
És a váza?
Megöl a szorítása.

De mi lesz nélküle?

A barátnő

Szinte már hiányzik! Egész megszerettem.
Így messziről egészen lenyűgöz.
Lenyűgöz a közönségessége.
Már majdnem az én illatom.
Már majdnem az én barátnőm.

Már majdnem a feleségem.
Kis történeteket gyártok róla.
Már-már beszélgetek vele.
Pedig csak a parfümjét ismerem.
De azt aztán nagyon. Minden

lány ilyet hord. Minden
lány tizenöt és ötvenöt között.
Ez a legbiztosabb kapocs. Köztük
vagyok? Közös
parfüm, közös férfi.

Minek erről még beszélni?
Mégis mit akarok?
Csak nem
képzelttem, hogy engem?
A barátnő a lányom lehetne.

Kis drágáim

Látszólag nem szól semmiről.
Lovagol hűvös szavakon.
Neki mindegy. Unott,
monoton masina. Ontja,
ontja a szót.

Ontja egykedvűen. Nem is tudja,
hogyan mit. Most éppen be van kapcsolva.
Lenyűgöz ez a tiszta működés.
Semmi túlzás.
Csak semmi pánik, semmi vész.

Engem megnyugtat ez a zümmögés.
Nem válogat. Ó, értem már:
nem csinállok mártírokat.
Csak nézem
a készülékeket.

A terepet átengedem neki.
Kis drágáim!
Én szeretlek benneteket.
Olyan csúnyák vagytok. Olyan
mások, mint a többieké.

Hétköznapok

Már megint pofára estem.
Rám van írva. Rá. Arra a
fancsali pofámra.
A helyemen vagyok megint.
Ez a tükröm.

Ezek a szépítőszereim.
Kis és nagy tégelyek.
Kár belém. Ezek meg
a verseim.
Nem, én nem vagyok magányos. Kell
valaki, akin kipróbálok.
De főzni már nem tanulok meg.
Viszont van rá esély, hogy elmosogatok.
A helyemen vagyok.
A régi, meghitt helyemen.

Próbáltam szabadulni tőle.
Próbáltam szépszerével. Nem ment.
Ennek semmi se szent?
Nálam ez másképp történik.
Fogom a szépítőszeremet.

Fogom a tükrömet. Szuper. Dupla.
Duplafenekű. Baromi.
Baromi jó. Nő vagy bőrrönd.
Mindegy. Nálam ez így megy.
Hiába, én egy szent vagyok.

A fül

Mínta egy szentélyhez járulnának, úgy
jönnek, jönnek a füleimhez. Még jó,
hogy szép nagy füleim vannak.
Mélyek, öblösek.
Jönnek a csípő- és kebelméretek.

Jön a magányos. Neki a férjem kell.
Jön a családanya. Ő férjzett, frigid.
Ha éppen nem jön, nyelveket
tanul, meg utazik.
A leszbikus? Ő el se jön. Pedig őt
elcsábítanám. Jobb híján a fülem
hegyezné önmagát. (Jó nagy.)
Nőies nőt elvből nem hívok meg.
Férfiakat sem. Hozzájuk
én megyek.

De nekik is csak a füleim kellenek.
És a szájak? Be nem állnak.
És a fülem? A fülem, az néma.
Csak a fülbevalómat cserélem néha.
A fületem, azt nem hagyom.

Divat, divatok; mindegy

Nőnemben többes szám első
személy vagyok. Kis rózsaszín
cicamica. Vagy olyan, mint
amilyen nagyon nem: szabadelvű,
baloldali és feminista.

Hímnemben egyszerűbb:
ott elég csak lenni.
Többes számban is egyszeri
testem pusztán szexuális
használatra szolgál.
De arra nagyon jó.
Abban eredeti.

Országos Széchényi Könyvtár

Őszinte női rosszindulattal

Ez a nő szép? No ezt
nem hagyom annyiban.
Nem hagyhatom. Sárga
vagyok. Sárga az irigységtől.
Majd én megmutatom.

Majd én. Én leszek a divat.
Jól csinálom. Mint egy
hivatásos. Egy nő ha jó,
jobb, mint egy férfi.
De ritkán jó, sajnos.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Női monológok divatja sok

Női monológok divatja sok.
Én is írtam egyet.
Tudod, újabban csak nőkkel
csinálok. Egy
férfi túl durva most nekem.

De ha egy nő a fenekét rázza
- rázza és riszálja -
ettől rögtön tűzbe jövök
- ha van időm -
két nagy sikerélmény között.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Egy Joyce Carol Oates átirat

Csak két nő van:
Monica és Sheila.
Sheila híres festő.
Monica szőke, kékszemű.
Sheila neki csak főpróba.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Nyelvlecke; kétfelől

Angoltanár. Fess? Fialat?
Nem igazán.
De megdobban, lángra lobban

egy adminisztrátori szív.
És jön felém. És jön felém.
Bele. A zárójelekbe.

Telt és őszinte női has,
ahogy ez most divat,
sőt: ahogy most kötelező,

ugyanaz a név, de kettő,
és jön felém, és jön felém,
bele,

a zárójelekbe,
unalmas,
kispolgári életembe.

Kingák, Kingák kora

Szívesen gondolja magát renthagyónak.
Pedig egy csöppet sem eredeti.
Igazi barátnő-típus.
Elcsábítanám, de sajnós
nem igazán romlott.

Ő csak kacérkodik velem.
Van barátja, barátnője, két gyereke.
Volt válása, abortusza. Nem nagy
ügy. Megszokta. Gyorsan,
könnyen felejt.

Fiúk, lányok gyakran cserélődnek rajta.
Tán észre sem veszi.
Én meg már azt hittem, hogy hiányzom neki.
De nem.
Erre vigyáz. Túl messzire nem megy.

Vonzerejét ennek
köszönheti.
Szóval nem túl eredeti.
Bőre száraz, vízhiányos.
Haja töredezett, hosszú.

Hajszíne változó.
Műkörme, műszempillája
tetszik nekem. Tetszik,
hogy túlzás nélkül csinálja,
csak úgy mellékesen.

Szabadidejében pszichológushoz jár.
Mert ő nem akar ki:
neki lelke is van.
És persze fogyókúrázik.
Rá szükség van, és ezt tudja.

Neki kellék vagyok. Ruha,
ami devianciáját demonstrálja.
Amibe belebújik, ha kell.
Ami kéznél van és nem túl drága.
Hordhatnám persze én is.

Abból baj nincs. Nem fúródik mélyre.
Se könny, se vér.
Csak édes, édes.
Már csak a dekolázs érdekelne.
Az most pont jó. Hála

a fogyókúrának fegyelmezetten üzemel.
Nem viszi túlzásba.
Én megértem. Nagyvonalúságom
határtalan:
csupa idegen toll rajtam.

Idegen, de jól áll. Csak hagynám már
békén. Gyöngéd
vagyok, sőt, megnyerő. Sodrásom sötét,
kisszerű. Nem,
nem bírom ki nélküle.

Böhm Bácsi, az ellenőr

Kezdje el. (Igen, elkezdi.
Kicsit belelóg. Hezital.
Leejti.)

Benne van? (Igen, benne.
Benne vagyunk.
Ha nem, majd belerakjuk.)

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Együtt

Mi most együtt fiúk-lányok
mi most itt jól
élvezzük magunkat
mi most itt jól fiúk-lányok.
Ha törik, ha szakad.

Egymásba lóg a micsodánk
az életben, a színpadon
megyünk együtt buliból buliba
próbálgatjuk egymást, no nem nagyon.
Csak amennyire most divat.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Elmegy és visszajön

Új férfi a láthatáron?
Leccsapok rá!
Leccsapok, mint egy fúria.

Egy jó kis botrányt csak megérek. Vagy
nem?
A rivális

máris irigyli sűrű hajamat.
Lefitymáljam?
Ágyúval verébre?

Vagy szó nélkül odébbálljak?
Vagy új
mozdulatot kérjek?

Kitől?
Egyszer eljön az én időm.
Egyszer célba érek.

Egy biztos: nem
halok bele. Meg-
érdemlem: megint

bedőltem neki.

Hősöm prózában

Kérek egy üveghegedűt, mondja, lehetőleg kéket. Kérek egy csipkeruhát, mondja, lehetőleg feketét. Kérek egy esernyőt, mondja, lehetőleg fehérét. Hősöm zöldszemű, vöröshajú. Neme, neve bizonytalan. Nagyon fiatal és nagyon egzaltált. Egyre fiatalodik. Ha így folytatja, belehal. De ezt nem várom meg. Gyengéd tusakodás után elterülök. Ő kileheli a lelkét. Itt folytatjuk. Ha kék nincs, piros is jó lesz. Vagy egy öregasszony; az a legbiztosabb.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Hősöm versben

Neme, kora bizonytalan.
Bizony, hóbortos ő nagyon.
Próbáltam prózában. Nem ment.
Bizony, bizonytalan vagyok.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Évforduló

Nem tudom, mi történt köztünk.
Valaminek történnie kellett.
Hol? Mikor? Nem tudom. Sötét volt. Most
bánt a fény: üres papírok
vakító meztelensége.

Gyönyörű, fel nem vett ruhák.
Játszunk: ki bírja tovább?
Végleg eltegyem most magam?
Vagy kivárjak még egy nyarat?
Mártír-arccal jövök-megyek.

Jelenetet nem rendezek.

Országos Széchényi Könyvtár

Között

Nem, ez nem halál.
Hanem az *a másik*.
Az nem tétovázik.

Gőg az, ami hidegen tart.
Mint a nyugalom, körbejár.
Ez jár nekem. Meg a szám.

Élvezem a hazugságot.
Mert én nem vagyok magányos.
Megvárom, míg felgyűlik *a másik*:

se ébren, se alva,
se élve, se halva.
Saját testembe belevarrva.

Hívnak a folytonosságok

Mennyi titok!
És mind megfejtetlen.
Mert csak a belső világ a fontos.
Ezt kimondom.
Mert folyton félreértetek.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Kedd, szerda, péntek, szombat

Rólam beszél.
De tudja-e?
A teste
az övé. És mégsem ő.
Olyan hétvégi szerető,

aki biztosra megy.
Mindig van legjobb barátja.
És van barátnője: egy lány,
akivel jár.
Sokat tanulhatnék tőle.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Vasárnap

Kínos.

Kínos, hogy megint én vagyok.

Tudom, jobbra számítottál.

De jobb híján talán

velem is beéred. Én meg

átnézek magamon,

szokásos szerzői öltözékem

van rajtam, úgy érzem,

ha jobb nincs, te is megfelelsz,

ígérd meg, jó leszel.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Egérke

Marilyn Monroe. Nézegetem a fényképeit. Túl sok rajta a smink, mondom. Vagy túl kevés? Eszembe jut, hogy tinédzser korában otthon a nevelőszülei csak Egérkének hívták, olyan csúnya és jelentéktelen volt. Soha nem csinált semmit, csak behúzódott egy sarokba és hallgatott. Ez tetszik nekem.

M. M.-et különben azért szeretem, mert nem tudott aludni, mert öngyilkos lett, és mert nem lett gyereke. Őt nem lehetett birtokolni.

Halála után persze megpróbálták kisajátítani: ordenáré fotók, rikító, csiricsáré színek, ízléstelen pózok. Mesterkéltséggel, pipiskedő járás. De ez nem ő. Nekem ő egy kislány.

Csak úgy mellékesen egy ország bálványa volt, igazi sztár. Mégsem akadt senki, akit szerethetett volna. A férfiak félnek a szép nőktől.

Halálával kapcsolatban sok mendemonda kering. Szeretném hinni, hogy öngyilkos lett. Hogy miért? Mert olyan szőke volt.

Női Nárcisz

most fogyózik
most kocogok
most leszokok
most fejlesztem
a zenei
érzékemet
most angolul tanulok
jaj
mindig olyan hasznosan
töltöm el az időmet
fejlődök terjeszkedek
jaj úgy szeretem
magam

Országos Széchényi Könyvtár

Olcsó és nem ráz

Van még néhány ütőkártyám
Van még ütőképességem
Csak ezek a balsejtelmek
Ne lennének
Ezek az örökös balsejtelmek
Mindent elrontanak
Pedig milyen szépen indult minden.
Más alternatíva nincsen?
Dehogyan nincs:

A ráadás!:

Van külsőm és van belsőm
Ám ez így nem magyarázat
Mindkettőt mozgatom
Mindketten jól összeráznak
Legfeljebb jól összeszokunk
Egyre vonzóbb vagyok, tudom.
És szívem nincs? Dehogyan nincs.
Pont akkora. Pont jó. Abba
Mindenki belefér.

Folytatásos szépasszony

(Az ember és a ruhája)

A ruhában nincs test
a testben nincs élet
csak egy mérsékelten szépnek
szánt nőszemély
mérsékelten meleg nyári ruha
mérsékelten meleg nyári ebéd
és ez elég --

(A másik test. Mint akit idetűztek)

Nagydarab fehér test.
Mit kezdhetnék vele?
A test nem az enyém.
De most én viselem.

(Lépcső)

Van
Van és él
Van és élvez
Van és élvezkedik

(Női kertek alján)

Van, aki csak játszik.

Van, aki rájátszik.

Van, aki ingyen is.

(Post coitam)

Minden asszony reménykedik,
hogy a férfi keménykedik.

Egyszer fognék már ki egyet,
aki utána is kedves.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

A ruha és a testek

Nem is tudom, hogy nőtt ki belőlem.
Én nem ápolgattam.
Kívülről semmi se látszott.
Belőlem nőtt ki, de úgy,
hogy észre se vettem.

Én nem akartam, de
egyszer csak itt volt.
Nincs mese. Itt termett.
Most meg már akarom,
de nem kellek neki.

Pedig tudok én is
visszafogott lenni.
Csak azt nem tudom, hogy
hogy férünk meg együtt.
Ahova nézek, nőt látok.

Nőket.
És dekoltázsokat.
Megint nőket.
És megint dekoltázsokat.
Mennyi nő!

És mennyi cipő!
És mind fekete.
Hát még a lépteik!
Kéne; mi?
Ruha nélkül nics dekoltázs,

és kell hozzá egy nő is,
meg egy másik, aki mindezt
- féltékenyen -
nézi és rögzíti.
Jól nézel ki, mondja nekem,

pedig én nem
egyszerűen csinos, hanem
kifejezetten szép vagyok.
Kicsit elhasznált, de
még szép.

Uram, csak tessék, csak tessék.
Tudok visszafogott lenni, ha kell.
Nem mintha nem lenne mindegy.
Csak hát nem könnyű viselni:
sértő egy ilyen öregember.

Mégis megkomponálom magam:
bele, bele a zenébe.
Így rögzítetek. Így rögzültem.
Mint minden nő férfi nélkül
vagy annyira vagyok üres,

vagy a testek cserélődnek:
választhatok.
Egy darabig még maradok.
Én adok
nekik életet.

Tíz év szabadidő

Van időm.
Van időm és ezt jól használom.
Nem csinállok
semmit. Ráérek.
Szerkesztőségek, kiadók

világa idegen nekem.
Gondoltam, fotomodellnek megyek.
Csak már kicsit öreg vagyok hozzá.
De még
egész jól mutatok,

ha hátulról fényképeznek.
Ha formában vagyok,
tíz évet letagadhatok.
A többi: használhatlan.
A fejem

a terhemre van.
De az alakom!
Azt féltem.
Úgy szerettem volna, ahogy a többiek.
Most mi lesz?

Döbbsenten
állok egymagam.
Ők vannak
többen.
Ő meg nem

jön. Ez
egészen biztos.
És most
megint válságban a lelkem.
Már megint nem

jól csinálom.
Már megint egy kis válság. Mondjam így:
baleset? Megesik.
A tizenegyedik
vagyok a tízből.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

A kötet megjelenését a Művelődési és Közoktatási
Minisztérium támogatta

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Kiadja a Széphalom Könyvműhely
Felelős kiadó: Tóth László
Felelős szerkesztő: Kun Árpád
Műszaki szerkesztő: Oláh Attila
A borító Szipócs Krisztina munkája
Mejelen 2,5 (A/5) ív terjedelemben
Nyomta: Péntzes Károly nyomdája, Solymár
Mátyás király u. 7.

SZÉPHALOMI 963. 7488. 766

6026-9

Fabó Kinga megjelent művei:

A HATÁRON
(esszék, 1987)

ANESZTÉZIA
(versek, 1988)

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

65 Ft

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

